

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 92.

Tolvte Session.

42de Møde.

Fredeagen den 7de December Kl. 6½ Aften.

(Forsat.)

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Hvad der hdes frivilligt, er ikke Smaarebsef — det er Sagen; det er kun, naar der paahviler en Forpligtelse til at udrede en saadan Afgift, at det bliver Smaarebsef. Ellers maatte det jo være meget farligt at give Præsten en Gave. Dersom der i Begyndelsen af § 2 istedetfor „Smaarebsef“ havde staaet „Naturalhjælpser“, da kunde den ærebe Landstingsmand maafke have havt nogen Grund til at frygte for, at hans og andre Dderes Besvillie skulde komme til at afløses ved Capitaler; men som det nu staaer, er der ingen Grund til at nære nogen Frygt i saa Henseende.

Ordføreren: Jeg behøver ikke at gentage den Anbefaling, som jeg har tilladt mig at give Lovforslaget, da den er tiltraadt af den høitærebe Minister. — Jeg troer ikke, at det gaaer an ved treble Behandling, ved Slutningsbehandlingen om Lovens Vedtagelse, at gaae ind paa saa specielle Punkter som det, der er bragt under Omtale af den ærebe Landstingsmand her ligeoverfor (Nørgaard), og jeg skal derfor ikke gaae videre ind derpaa, især da den ærebe Minister har givet de i saa Henseende fornødne Oplysninger. Forresten er det

ganste vist en Misforstaaelse af den ærebe Landstingsmand, naar han troede, at Ministeren havde antydet, at dette Lovforslag paa et senere Stadium kunde komme til at omhandle en Afløsning af alle Tiender, idet den ærebe Minister kun talte om alle herhenhørende Tiender; thi hele den store Tiendefag kan jo ikke saaledes komme ind i en Lov, der fra Begyndelsen af slet ikke har angaaet en saadan Reform. (Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Nej, ganste vist ikke!).

Nørgaard: Jeg troer, at den ærebe sidste Tale har misforstaaet mig, forsaavidt han anførte, at det var min Mening, at denne store Tiendereform skulde afgjøres ved denne Lov; det kunde albrig falde mig ind, at der ved denne Lov skulde udføres en sliq Reform. Hvad angaaer det, der blev antydet af den ærebe Minister med Hensyn til disse frivillige Hjælpser til Præsten, da troer jeg dog, at naar disse Hjælpser skulde afløses, er det Præstens Bøger, i hvilke der er skrevet, hvad han har modtaget af den og den Mand aarlig, der blive lagte til Grund for Afløsningen, og har han saa f. Ex. i nogle Aar modtaget Mere af en Mand, end der ellers fra Kribs Tid er ydet af den samme Mand eller Gaard, saa forekommer det mig, at det vil gaae ind under Afløsningen.

Da Ingen ellers begjærebe Ordet, oplæstes: